

SUKU

NUMERO 7 • 2009

VIESTI

SIPOSTEN SUKUSEURA ry

Siposten sukutapaaminen 4.7.2009

MENU

Karjalainen pitopöytä:

karjalanpaisti
keitetyt perunat
lanttulaatikko
porkkanalaatikko
karjalanpiirakat
vatruskat
kukkoseet
munavoi
kasvislisäke
vihreä salaatti
sienisalaatti
graavilohi
maito / kotikalja

Jälkiruoka: Marjakiisseli ja kahvi

**HUOM! Erikoisruokavaliosta ilmoitettava erikseen.
Puh. 041-4361790 HUOM!**

SISÄLLYS

SUKUSEURAMME ON JUURILLAAN.....	4
TERVEHDYS VANTAALTA.....	6
ERÄÄN SIPOSEN TYTÖN KOHTALO...	7
ILMOITTAUTUMINEN	18
HEI SINÄ SAVON SIPONEN.....	18
SUOMEN ITÄISIN KYLÄ MÖHKÖ.....	19
SUKUJUHLAN OHJELMA 4.7. 2009...	20
SUKUKOKOUKSEN TYÖJÄRJESTYS...	21
TERVETULOA ILOMANTSIIN.....	22
AJO-OHJE.....	23

SUKUSEURAMME ON JUURILLAAN ILOMANTSISSA.

Sukuseuramme on toiminut jo neljätoista vuotta. Sukuseura perustettiin elokuun alussa 1995 Lieksan sukukokouksessa runsaan, noin 150, osanottajan kannattamana. Siitä lähtien on kahden vuoden välein järjestetty suvun jäsenten tapaaminen ja sukukokous Pielisen järven ympäristössä. Edellinen sukukokous oli kuitenkin heinäkuussa 2007 Iisalmen Metsäpirtissä, jonka Savon Siposet suunnittelivat ja järjestivät. Ohjelmassa oli paljon luovaa toimintaa, musiikkia ja tanssia, joista osanottajat pitivät paljon. Suvun tapaaminen on ollut joka kerta erilainen tapahtuma suvun kylä- ja asuinpaikoille. Kokoonnuimme viikoksi heinäkuun alussa 2008 Ilomantsin Hattuvaarassa kesäretkelle, jonka aikana saimme tutustua Taistelijan Talolla viime sodan historiaan, vierailta EU:n itäisimmässä kohteessa Virtajärven rannalla ja käydä ortodoksien vanhassa (alkuaan 1400-luvulta) Elian kirkossa, jota kunnostettiin entistä ehommaksi. Näitäkin retkiä välillä tarvitaan, joissa voimme käydä suvun tai pohjois-karjalaisten merkittävillä asuinpaikoilla ja kuulla tarinoita eri sukujen ja ihmisten elämästä ja tapahtumista vuosisatojen ja -kymmenten ajalta.

Sukumme historiaa ja tietoja olemme koonneet kirjaksi: Pielisen Siposia (julkaistu v. 2006), jonka avulla voi tutustua suvun historiaan ja omiin sukujuuriinsa. Sieltä voi löytää lisää tietoa omasta sukuharrastaan ja sukulaisistaan, joista on joskus kuullut kerrottavan tai tietoa ei ole lainkaan kerrottu. Omat sukujuurensa löydettyään on ehkä alkanut arvostaa niitä isovanhempiaan ja juuriaan, joista on peräisin. Samalla on voinut todeta, kuinka ankeissa ja niukoissa oloissa esivanhempamme ovat eläneet, selviytyneet omalla tavallaan niistä ja jatkaneet sitkeästi elämäänsä kaikista vaikeuksista huolimatta. Meidän on syytä arvostaa ja muistaa heidän elämäntyötään edelleenkin.

Sukuseuramme jatkaa aktiivisesti jäsentensä tukemana toimintaansa. Jäsenmäärämme nousee vähitellen suvun tultua koko maassa tunnetuksi ja taloutemme on hyvässä kunnossa. Tulevaisuus näyttää siten turvatulta. Ensi kesän tapaaminen ja sukukokous on järjestyksessä kahdeksas. Se järjestetään Ilomantsin Petkeljärvellä, luonnonpuisto-

alueella ja Möhkön ruukin lähistöllä, jossa meillä on jälleen tilaisuus 4.-5.7.2009 välisenä aikana tavata muita suvun henkilöitä, kuulla juttuja suvun piiristä ja kokea kuuluvansa jäsenenä Pielisen Siposten sukuun. Osallistumisen lisäksi suvun toimintaan voi tulla tietenkin mukaan, hallitukseen ja työryhmiin, joissa pääsee vaikuttamaan suku-seuran toimintaan ja ohjelmiin. Olen henkilökohtaisesti kokenut sen erittäin opettavaksi ja antoisaksi tavaksi oppia tuntemaan suvun henkilöitä, historiaa ja elinympäristöä.

Toivotan teidät tervetulleiksi Ilomantsin Petkeljärvelle heinäkuun 2009 alussa. Uskon, että tämä sukuseuran kaksipäiväinen tapaaminen ja kokous eri muodoissaan on hieno ja antoisa kokemus. Tervetuloa kaikki mukaan! Nähdään Petkeljärvellä ja haastellaan taas mukavia juttuja suvusta.

Veikko Sipola
Puheenjohtaja

P.S. Sukuseuran kotisivuilta www.genealogia.fi/sukus/siponen löytyy lisätietoja.

TERVEHDYS VANTAALTA.

Sukuviesti, tämä meidän yhteinen lehtemme postitetaan aina kesän kynnyksellä sukuseuran jäsenille niin myös tänä keväänä. Lehteä taittaessani kevään ensimmäiset leskenlehdet uskaltautuvat jo ylös karusta maasta. Lämpötilakin on kiivennyt lähes helle lukemiin - on vapun aika.

Tänä vuonna palataan taas sukujuhlien merkeissä Pohjois-Karjalaan - Ilomantsiin.

Toivottavasti tapaamme runsaslukuisen Sipos -perheen Karjalan kaukiissa luonnossa.

Ps. Sukuseuramme kaipaa uutta verta ja uusia ideoita, jotta toimintaamme voisimme kehittää. Jos olet kiinnostunut sukusi asioista ja haluaisit mukaan toimintaan - ilmoita siitä rohkeasti sukukokouksessa.

Maksaessanne jäsenmaksuja, laittakaa viestikohtaan jäsenten nimet ja asuinpaikka. Tämä helpottaisi jäsenrekisterin ylläpitoa. Postinkulun kannalta olisi myös tärkeää, että muistatte ilmoittaa osoitteenmuutokset:

Anne Murtonen, Ala-Katajavaarantie 1 B, 81120 KATAJARANTA.

Puh. 050 384 6025

anmurto@suomi24.fi

Sukuviestiterveisin,
Kyösti

Sukuseura tiedottaa:

Sukuseuran sihteeri Virpi Tahvanainen on estynyt jatkamaan sihteerinä. Niinpä jos sinä olet kiinnostunut tulemaan mukaan sukuseuran sihteeriksi - ilmoita siitä Ilomantsissa ennen kokousta puh.joh. Veikko Sipilälle.

ERÄÄN SIPOSEN TYTÖN KOHTALO.

Tämä ennen julkaisematon, todellisuuteen perustuva tarina on kirjailija Heikki Turusen Hupeliromaanista ylijäänyttä tekstiä. Se kertoo kirjailijan isän Reino Turusen ja äidin Jenny Turusen o.s. Siponen suunnitelmista muuttaa 1948 Vuonilahden kylältä rintamamiestilalle Jauhaisensalmen taakse. Lapset, mm. kahdeksankuinen tuleva kirjailija "esiintyvät" tässä oikeilla nimillään.

Jokunen kultainen ensilehti oli varissut mökin pärekatolle, kun Viljo souteli asutusviraston piikitystöistä rantaan erikoisen vihellellen. Vähän häijynäköinen laiha mies, mustasänkisine arpinaamoineen ja tuimine kulmineen, asemiehille annetussa sotaväen kesäpuserossa kuin rintamakarkuri. Isää syömään odottanut lapsikolmikko oli töytäissyt valmiiksi ruokapöytään jo nähtyään ikkunasta tämän vetäisevän veneen mökkirantaan. Kahdeksankuinen nuorennus rääkyi varpasängyssä. Isompia nälkäkurkia suututti kiireettömyys, millä isä riisui puseron ja saappaat, kauhoi korvosta vettä komuutin päällä olevaan pesuvatiin. Tänä kakisteli kurkkuaan selvemmäksi kuten se, jolla on tärkeää kerrottavaa mutta sen esittäminen vähän jännitti.

- Nyt se muuten taisi löytyä se rypypaikka. Ja hyvä. Piloilla on, jos siitä elinpaikka paranoo, hän sitten sanoi käsiä kuivatessaan, vilkaisten Kyllikkiä syrjäkarein. Tämä kaapaisi itkevän pojan syliinsä ja alkoi tyyntytellä kuin ei olisi oikein kuullut sitä. Siunattu tila näkyi kuudennella kuulla päällepäinkin... Se Hupelin paikka Vornansalamen takana, missä on ne Kirkkolan ja Herranniemen salopalstat. Holsteeni rupesi esittelemään, se mejän pomo. Jotta eikö tämä teille kävisi, kerta Pamperin paikka ei kelevanna. Muramaata, entistä järvenpohjoo, kerroksittain lohkiiloo, vanahoja järvenkaislan pätkää välissä kun sika-ritupakoita. Vähä kun Venäjällä ne mustanmullan aluveet. Ruis kasvaa,

jotta ykinä kuuluu. Puut vain kaataa ja kannot kiskoo ja ojittaa. Holsteeni sano, jotta ottakee ihmeessä.

- Syömään holsteeni siitä, ennen kun nuo hoklat näläkään kuoloo.

Kyllikin luettua ruokarukouksen he rupesivat syömään. Äiti syötti nuorennusta sylissään, ehkä rintamaidon riittoisuuden ansiosta leveänaamaista, korttiajan lapseksi ihmeen lihavaa pojanmölliiä. Pöydässä ei ollut voita, koska keitossa oli rasvan ujetta. Laseissa oli vedellä jatkettua piimänsintua. Kukaan ei virkkannut mitään pitkään aikaan. Nuorinkin oli rauhoittunut äidin alettua työnnellä perunamökösen sekaista kalakeiton lientä lusikalla suuhun. Isommat koettivat istua ääneti ja kurskumatta, kuten piti pöydässä isän aikana. Sivuikkunasta näkyi kylänraitia kulkijoinen, kaviot jyski, puupyöräiset hevosrattaat eteni kolisten soratiellä. Toisella puolella pohjoinen järvenaava yhtyi taivaaseen ilman rantaviivaa kuin merellä. Juhlallisen korkea vaarajono horisontissa lähisaarten taustalla näytti olevan jostain utuisemmasta aineesta.

Mutta sitten mies jo mulkaisi lapsensyöttäjää, rykäisi kurkkua selvemmäksi, ja se jatkui. Ääntä tuppasi vapisuttamaan: Ihanpa tosi. Kymmenkunta hehtaarii. Valtio pakkolunastanna ökytaloloilta, käyvällä hinnalla. Iänikusia mehtälaitumia, Kirkkolan ja Leppälän lypsinkesannot jokivarressa. Komia rantapaikka. Luotu talon paikaksi. Isoja koivuja, joen takana mahoton jytkypettäikkö. Samalla tavalla Koli näkyy rantametän rakoloista, etempee vain, sinisempänä kuin se sinun hyvän Sipos-sukusi pesä.

Hän tarkkaili vaimon silmänliikkeitä komeansorttisemman kylänmiehen liikkussa kylänraitilla. Nainen pani sen merkille sapekkain miettein, yrittäen olla katselematta sinne päin vähään aikaan.. .. Tosi kalavessiin äärellä vielä. Kuhisee lahnanlotjaketta ja haukee, vene ei oo sekaan soppii. Eikä kurki kyläjäs ikkunasta niinkun tässä. Majuri-

Matti joskus ajeloo ruunalla salopalstalleen.

Äiti silmäisi ilottomasti hymähtäen leipäpalasta liemeen murentavaa Veijoa, lapsista ainoaa, joka ymmärsi jotain isän puheista ja tiesi, mitä se saattoi merkitä. Lusikoiden kalahtelu ja nuorennuksen ininä säestävät isän sitkeää jankutusta: Siihen samaan velekaan kahenkymmenen hehtaarin salopalstan antasivat, ja parin hehtaarin murapalstan Tiuransuolta. Holsteeni lupasi puoltaa asukkaanoittolautakunnassa, jotta antasivat meille.

Hän korosti helppoutta, millä he saisivat itselleen talot ja navetat ja saunan ja pellot, metsämaatakin. Riittäisi kun he kävisivät laittamassa nimensä hallintasopimukseen, jossa he sitoutuisivat noudattamaan asutusviranomaisten tekemää raivaus- ja rakennussuunnitelmaa. Rakennustarvikkeet ja polttopuut sai peltoaloilta kaadetuista petäjistä ja koivuista. Tilan perustamiskustannukset lisättiin sen arvon mukaiseen halpakorkoiseen lainaan, jonka maksuaika oli kolmekymmentäyksi vuotta. Sitäkään ei tarvitsisi lyhentää pennilläkään ensimmäiseen viiteen vuoteen. Tapaturmavirastosta sotainvalideille koko loppuelämän tuleva, vammautumisprosentin mukainen elinkorko auttoi sen jälkeen kuoletuksien ja korkojen maksussa.

- Ilman penninjeesusta oman katon alle, hiiteen immeisten nurkista. Vieläpä maksaat, kylmän tilan perustamispalkkioita ja raivauspalkkioita ja..... Siitä hyvästä, kun kulettiin armeijan vehkeissä torrakko olalla pitkin mehtii, oltiin ryssä ampuvinaan. Ensimmäisinä suvussa olisi ommaa maata koppuloihin alla. Eikä penskain määttiijä tarviisi nukkuu tyhjällä mahalla kun koira, ja pettuu syyvä niinkun meijän. Jotta semmonen..... Asukkaanoittolautakunnan päätös kyllä voipi viipyy. Satoja maanhakijoita, isossa pitäjässä. Vaan haetannoenko tuo. Ehtii tuo turpahoito parantuu, kuula koteloituu kunnolla sieluun. Ja hevosrahat keretään hommata, ja venerahat. Puolentoista vuuvan

päästä määttijä jo oma röppö turskasi varpainen välistä.

Siihenkään vaimo ei virka mitään omilta mielteiltään, vilkaisee vain syrjäsilmillä ruttuista arpea parrankasvuttomassa kohdassa keskellä miehen leukaa, muistoa sodan viimeisestä suurtaistelusta. Lääkintähenkilöstön menetettyä toivonsa leuka murskana, verenhukasta riutuneena ja kiväärinkuula syvällä rinnassa Ilomantsin korvesta Kontioniemen sotasairaalaan tuodun miehen suhteen tätä oli makuttettu ruumiskellarin viereisessä huoneessa. Suu kääreiden keskellä oli ollut veressä hänen houriessaan katsomaan tulleelle vaimolle maasta, jonka saamiseen haavoittuneella perheellisellä rintamamiehellä olisi vielä paremmat mahdollisuudet. Oli kuin tämä olisi ollut hyvillään, haavoittuminen onnellinen sattuma.

Miehen pää pyörähti, silmä vilahti pahaenteisesti, kun vaimo ei näyttänyt yhtyvän hänen intoonsa. Hän katsoi pahasti myös esi-koispoikaa tämän syödessä äänekkäästi ryyistäen, sennäköisenä, että korttiajan niukat pöydänantimet miellyttivät yhtä vähän kuin isän suunnitelmat.

- Niin jotta tuota..... krhm..... eiköhän oteta siitä jumalainen paikka? Tiiä minkälaisii jytyeläjii ollaan vanhoilla päivillään. Laitareillä ja kappikärrillä vain körötellään kun Kiikun ja Hepo-ojan isännät ja muut porvalit, vaikk en ollu suojeluskunnassa. Ei olla joka paskapersettä näkevinään.....

- Suu auki Heikki. No, kuulitko sinä. Hyvvee kalakeittoa, vaimo kehottelee polvellaan kököttävää syötettävänsä koettaen saada tämän uhmakkaasti kiinnipysyvän suun aukeamaan tökkimällä huulia perunamössön täyttämällä lusikalla. ?- Söisit hyvä laps ies kunnolla, nukuttasikki paremmin määttijä. Kaikellaisii kiukkusäkkejä niitä..... Koko yön taas kitisi ja natisi, vähänvällii äitin herätti. Mahavaivojako hällä lie vai.....? Nyt mies jo korottaa ääntään:

- Kuulooko se vai kuuroko se on ?
- Kuuloo *kuuloo KUULOO!* Hiiteenkö tässä korvasi laitat.
- No sannoo sitten mielipitteesä, eikä turjota kun pullopersesika.
- Ka. Mäne sinä porvali sinne paratiisiin. Tiijät minun kannan.

Ennen vaikka Tampereelle, kun sinne korpeen kuolemaan. Vielä syrjemässä kun Pamperin paikka, ja mahotonta ravikkoo, kivvee kiven vieressä. Ei ies tietä, motissa rospuuttoaikana. Miten sieltä penskathi koulussa kulukoo. Tässä koulun vieressä oltassiin.

- Hiijestäkö sinä sen kivet tiijät, ootko käynyt lukemassa ?

Juuttaan 'vaivanen mies'.

- No vaivanenhan sinä nyt oot, helekutti! Leuka mäsänä, sormenpään kokonen lyijymötikkä syömmessä. Neljäkymmenen rosentin invaliiti, puolet jälellä työkunnosta. Ja minä tiijän sen paikan. Joka kesä heinällä kulukenna veneellä, Herranniemen porukan matkassa. Ei kiviltä jalansijjoo, kusaiset järsii silimät päästä. Ja sinne hän nyt asumaan, kolomet neljät hehtaarit peltoo tekkee, ja eikun savotaan, minne terveet miehet uupuu. Tietää miten siinä käypi tuolla kunnolla, neljän penskan kansa. Tahii viijen, kun lasketaan se mikä tuolla.....

- Kasvaahan ne penskat hyväihme, työkaveriksi. Elä siitä huolehi. Poikii vielä kolome, neljäs vielä tulossa määttiijä, mies vielä yritti taivutella vaimoa hyväsellä myötämielisemmäksi asialleen. Tämä ei ottanut sitä kuuleviin korviinsa:

- Pienenä jo kulettiin heinällä Hassilan korvella isävainoon matkassa. Sen sinun jumalaisen paikkasi sivu souvettiin. Muistan, kun isä päivitelti, jotta onpa kuiva-armonen paikka, yhtä louhta. Ei ihme kun on asu-mattomana säilynnä, pellot metittynneet. Sano entisiksi kaskimaiksi. Tuhkassahan koivu ittää vaikka kivenkolossa. Itku erottanna eläjät, näläkään kuolleet, ryssä tappanna, tahii metän peot. Ei paljo appuu näköalasta, kun tuli syöntiaika. Ilimanko Hupeliksi sanotaan. Hupeloon mäni elämisen yrittys. Varmaan siitä se nimi tulloo.

- No ei isäs sitä ihmetelly, kehen hänen työstään lie hupelo tullu? Tanssit vain kiinnostaa, ja ystävät ja kylänmiehet. Työnteko pelottaa, ei ällyy ommoo hyvveesä. Eikä penskojaan yhtää ajattele, sen enemppää kun muuvan Hieruli-Riitta?

- Ei. Päinvaston kehu miten viisas ja ahkera tyttö, hänneen tullu varmaan.

Miehen silmänkiilun ja pitkitetyn ivahymyn nähtyään hän kuitenkin jää tuijottamaan tätä kuin aikoen murhata katseellaan. - Ja sitten on piru jos ei lopu tuo luuleminen ja äitin haukkuminen. Pyhimyskö luulet ite olevasi. Sama suunpieksäjä kun ennennii. Joka akan persiissä pääläellaan, jos ei ois ryssä ampunna turpaan.

- Theh. Kehhuuko vielä pitäsi. Tanssi ja rietuilu vain mielessä, ja Tampere ja Talikkalan markkinat, niin kun äitilläsikii. Sen tähe ei oman katon alle lähtisi, ja penskoloilleen kotipihhaa laittamaan. Ei saa vapaasti kylillä huijella, töitähi ois joskus tehtävä. Niinpä. Ketähän ukkoo lutkaaitisi nythi 'hieronee'. Viikkokausiin ei näy ämme mökillään. Jotta kaikellaisiin huithapeliloihin sitä pitihi sotkeutuu.....

- Ja haista sinä huithapeli..... sanonko mikä!

Siitä se taas alkoi. Yksi ja toinen sinä iltana kylänraitille sattunut kulkija kuuli, kun kaksi heveliä otti yhteen, ovia paiskottiin, nyrkkiä lyötiin pöytään, jalkaa poljettiin lattiaan. Välillä kukkavaasi tai astia mäsähti seinään, lasia meni pirstoiksi. Lapset rääkyivät kuorossa taustalla. Ken ei tiennyt, luuli sitä mustalaismökiksi, katsoi oliko hevonen ja rattaat pihalla. Ikkunoiden ollessa lämpimänä elokuuniltana auki saattoi hevostaan hakaan tien taakse mökin kohdalle vievä Herranniemen Lassi pääsi jyvälle rähinän syistäkin, nauroi kippurassa ruunan takana.

- Sanos vielä kerran saksalaisen huoraksi, ja Veijoo toisen penuksi. Tapan sinut!

- Huora mi huora. No, yrittää tappoo. Katotaan keltä se henki luiskahtaa.

- Mustankippee hullu. Sota vei viimeiset hermonriekaleet. Joka ukkoon akkoosa luuloo. Siks ei se Pamperin paikka välttännä, liian kylänpinnassa. Höpelö ihan tuon luulemisen kansa. Hulluinhuoneelle koko mies.

- Ihtesi viijään. Mikä muu kun hullu ei ällyy ommoo hyvässä, eikä penskaisa hyvässä. Ei oma katto pään päälle välttä, velaksi valtio tarjoosi. Tässä vain kylänmökillä pyörisi loppuikänsä. Jotta saisi kai-
volle veenhakkuun satuttautuu persettä pyörittelemään, kun joku huoripukki ohi kulukoo. Siellä järven takana ei kukaan näe, eikä pääse iltamiin. Se siinä on, ei mitään muuta.

- Ja *perkele* minä en lähe sinne kilon kappalleinakaan, vaikka vähä maksettassiin!

- Ja *perkele* sinähän lähet! Kokonaisena ihan ja ilimaseksi.

- Minkäpä muuten tiet, jos vain en paa nimmeä paperiloihin, häh?

- Sinä paat. Jos et halluu, jotta kunta ottaa penskat ja jakaa taloloihin elätettäväksi, tahi lastenkotiin laittaa. Niinkun se tekköo, jos et paa. Ei sinust oo niihen elättäjäksi, sen enemää kuin Hieruli-Riitasta. Samallaisii kunnanelättijä ja huutolaisii penskosta tulloo, kun ite olit.

Kolmeen päivään he eivät sanoneet toisilleen sanaakaan. Katsoivat vain pahasti, kun toinen yskäisi mökissä tai liikautti siirtyäkseen toiseen paikkaan. Mutta sitten Viljolle tuli halu hänen katsoessaan Kyllikin pyl-
löttäessä lattialla takapuoli pitkällä Heikin lahkeesta pudonnutta jätös-
tä pesemässä. Mennessään illemmalla kädenpesulle hän ohimennen läp-
säytti ihonmyötäisen ohuen mekon peittämää vaimon pakaraa luunapilla jotenkin erikoisen taitavasti, ärsyttävän imelästi hipaisevin sormenpäin. Kyllikki vilkaisi vihaisesti. ?- Räpsihän tuossa hyvin pitkään.....

Mutta oli hänen jo vaikeaa pysyä vihaisen ja vastahankaisen näköisenä Viljon kertoessa työmaalla sattuneesta kommelluksesta leppeästi hyristen. Uimataidoton Läyliäinen, sukulaismies, oli ollut hukku pelastaessaan Holmsténia murahaudasta, johon tämä oli pudonnut heidän ollessaan pyykittämässä Leppälän maista lohkaistua mutapalstaa Tiuranpuron varressa. Kaikkia oli naurattanut hirveästi Holmsténin, rintamaupseerin, ujostellessa joutumistaan kuivattelemaan alasti vaatteitaan nuotion ääressä. ?- Läyliäinen tuumasi, jotta tästäköhän se nimi 'rajapyykki' tulloo. Maaliman sivu munasillaan mittarit kyykki-neet korvessa, vaatteet oksalla kun pyykkinarulla. Silleen silimiään vielä räpyttellöö puhhuissaan se Läyliäinen. Pikkunen musta pitkänenä-nen ukko, Tuulikki päätä pitempi akanroisto, nauraa kun hevonen.....

Viljon puhuessa leppyvä Kyllikki pälyi häntä sillä silmällä. Oli se toisaalta vähän komeakin hieman mustalaisen oloisille Julkuvaaran miehille ominaisella susimaisella tavallaan, sodan ruhjeista huolimatta. Hänet talvisodan alla mandoliinillaan ja hauskoilla puheillaan lumonnut rengin ja puolisokean piian poika. Lisäksi se oli hyvällä päällä suustaan melkein kuin serkkunsa Repovaaran Eljas, mies jonka sanomiset kulki-vat vitseinä kansan suussa.

- Piruko sitä nyt hymyilyttää? Viljo ärähti.

- No eipähän mikkää, Kyllikki hymähti kuin hiukan väsyneesti. Hän seurasi synjäsilmillä kiltisti ruuasta kiittäen pöydästä noussei-den Veijon, Raijan ja Erkin menoa kamariin leikkimään. Sen jälkeen hän jatkaa hiukan hiljaisemmalla äänellä, pyyhkien puhtaalla rievulla ruokaa sylissään istuvan nuorimmaisen suupielistä: ?- Yhellä eholla lähen sinne sinun mustanmullan aluveellesi, missä sikarinpätkii maassa viereksii.

- Niii? isä venyttää. Silmä vilahtaa, mutta äänessä ei ole mitään riitaa haastavaa.

- Katot joskus Heikin perrään, kun haikara tuopi uuvan vauvan helemikuussa, äiti sanoo iskien silmää suu auki toljottaville lapsille, joita hän varjeli häveliäisyydessään viimeiseen asti kaiken uuden elämän todellisen alkuperän tietämiseltä. ?. Tämähän on vasta toisella vuuvella, kun seuraava jo tulloo siihen äitin käjenvoiteeksi. Niin äitin ei ies tarvii jatkuvasti kahta vauvoo kannella siellä kivikossa ja kanokossa. Ja kasvatakki mieleiseksesi mieheksi, jotta siitä ei ies tule sanomista. Vai mitä, häh?

Miehisten tarpeiden sekaisessa maahingussaan Viljo tuskin ajatteli sitä tarkemmin sillä hetkellä, huitaisi vain kättään vilkaisten itkuiikkaa vaimon sylissä.. Ka mikäpäsi siinä. Vaikka repussa kulukoo- han tuo noin hävittömän pikkunen eläjä.

Hupeli oli heidän. Hetken kuluttua Viljo istui ikkunalaudalla mandoliinia soittamassa, sitä joskus riihitansseissakin rimputellut mies. Katsellessaan astioita tiskaavaa Kyllikkiä hän ajatteli, että oli hänellä aika hyvänäköinen pullakkapylyinen ämmä. Hän laulaa koluuttelikin vähän aikaa möräkällä äänellä heidän häävalssiaan:

Oi vaalea armahani, tule sitomaan haavojani,

ja taiston kentälle jäänkin, sinun kuvasi on viimeinen.....

HEIKKI TURUNEN

Vuoden 2007 sukujuhla oli Savossa, Iisalmen Metsäpirtin Kurssi - ja Leirikeskuksesta.

Vuoden 2007 kesäretki tehtiin Ilomantsiin, Taistelijan Talolle sekä EU:n itäisimpään pisteeseen.

ILMOITTAUTUMINEN SUKUJUHLAAN.

Ilmoittautumiset sukujuhlaan **21.6.2009** mennessä Seija Siposelle osoitteeseen Heikkiläntie 1, 83900, Juuka.

Puhelin **050 400 5937**

Osallistumismaksu **20 €** sisältää lounaan ja kahvin.

Lapset 4-12v **10 €**.

Muista kertoa ilmoittautumisen yhteydessä erikoisruokavaliosta!

Osallistumismaksu 20 € ja vuoden 2009 jäsenmaksu 10 € maksetaan Siposten Sukuseura ry:n tilille 508609-443330.

HEI SINÄ SAVON SIPONEN.

Tule tutustumaan sukuusi juurineen, multineen... Siposten Sukukokous on heinäkuun 4. Ilomantsin Petkeljärven Retkeilykeskuksessa.

Savon Siposten sukututkimus on aloitettu ja tämän vuoksi toivotaan,

että Siposten sukuun kuuluvat kopioisivat Siposten kotisivuilta

(www.genealogia.fi/sukus/siponen) sukutietolomakkeen ja täydentäisivät sen mahdollisimman huolellisesti.

Lomakkeen voi tuoda sukukokoukseen tai lähettää sähköpostilla osoitteeseen pekkasiponen@gmail.com

Myös sukukokouksessa on mahdollista täyttää sukutietolomakkeita.

Tervetuloa viettämään mukava päivä suvun seurassa.

Sukuterveisin Pekka Siponen (sukututkimustoimikunnan jäsen)

Huom!, Huom!, Huom!, Huom!, Huom!, Huom!, Huom!, Huom!

Myös tänä vuonna järjestetään

ARPAJAISET

Ps.varaa pientä rahaa

Huom!, Huom!, Huom!, Huom!, Huom!, Huom!, Huom!, Huom!

SUOMEN ITÄISIN KYLÄ MÖHKÖ SIJAITSEE ILOMANTSISSA LÄHELLÄ VENÄJÄN RAJAA.

Möhkön kylä ammentaa voimansa paikallisista vahvuuksista, rikkaasta historiasta, puhtaasta luonnosta ja alueen kulttuurista.

Möhköläiset toivottavat kaikki tervetulleiksi tutustumaan kylän runsaaseen kulttuuri- ja luontomatkailutarjontaan!

Möhkön järvialmia jalostanut rautaruukki rakennettiin 1850-luvun tienoilla keskelle erämaata Möhkönkoskien partaalle. Rautaruukin mukana syntyi ja kasvoi Möhkön kylä. Nykyisin kylässä asuu noin 120 ympärivuotista asukasta, ja se on vireä matkailu- ja kulttuurikohte aivan Venäjän rajan läheisyydessä.

Alueella on tehty paljon entisöintitöitä muun muassa Museoviraston toimesta. Mielenkiintoisia tutustumiskohteita ovat Möhkön ruukkimuseon monipuolisten näyttelyiden lisäksi myös entisöity kanava sulkuineen, masuunien rauniot ja sepän paja. Alue on sotahistoriallisesti ainutlaatuaista, sillä sieltä löytyy sekä talvi- että jatkosodan aikaisia kohteita.

Möhkön kylän halki virtaa Koitajoki, jossa sijaitsee Möhkönkoskien virkistyskalastusalue nuotiopaikkoineen. Kokoontumistiloja löytyy suurienkin ryhmien tarpeisiin kylätalo Ruajetuvalta, vanhalla koululta, ruukkimuseolta ja juhlalavalta. Kesäaikana Möhkön kylällä on runsas kulttuuri- ja tapahtumatarjonta. Teatteri Möhkön teatteriesitykset, raudanvalmistus perinteisin menetelmin harkkohytillä, ruukkipäivä ja konsertit kuuluvat joka kesäiseen tarjontaan.

Laajan kylän alueella toimii myös Petkeljärven kansallispuiston retkeilykeskus, huoneistohotelli Möhkön Rajakartano, Savottakahvila Möhkön Manta, lomakylä Möhkön Karhumajat ja rajavartioasema. Alue sopii hyvin liikuntarajoitteisille.

Su 5.7.2009 15.00 Möhkön kesäteatteri SUMA-musiikinäytelmä

Liput: aik. 16 euroa, lapset 7-12 v. 10 euroa

ryhmät, min. 16 hlöä 14 euroa.

SUKUJUHLAN OHJELMA 4.7.2009

- 09.45 SUKUSEURAN LIPUNNOSTO (VEIKKO SIPOLA JA SAKARI SIPONEN)
- 10.30 METSÄKIRKKO - (juoksuautojen luona)
PASTORI MARKKU VASARA
- 10.45 ILMOITTAUTUMINEN (kuljemme parvekkeen puolelta)
VASTAANOTTO (puheenjohtaja)
TERVETULIAISKAHVIT (sukuseura maksaa)
ARPOJEN MYYNTIÄ
- 11.45 SUKUJUHLA JA -KOKOUS
SUKUJUHLAN AVAUS / TERVETULOTOIVOTUS
YHTEISLAULU: Karjalaisten laulu
VUOSIKOKOUS
YHTEISLAULU: KOTIMAANI OMPI SUOMI

LOUNAS

- 15.00 VAPAATA OHJELMAA mm. perinteinen kyykkäpeli,
patikointia ym
ARVONTA
RANTASAUNA: 18.00 - 20.00 - naiset
20.00 - 22.00 - miehet

(SAUNASTA PERIMME PIENEN MAKSUN)

15.7. Retkipäivä

Aamiaisen jälkeen: 1. **patikkaretket** - omien kykyjen mukaan kauliissa vesistö ja -harjumaisemissa. (eripituisia reittejä).

2. **Retki Möhköön** - jossa tutustutaan Ruukkimuseoon ja ympärisöön. (sisäänpääsymaksu). Jatkamme matkaa rajanpintaan taistelualueelle. Retkipäivään osallistuvat kokoontuvat "hiukopalalle" Möhkön Mantan lähellä olevalle ruukkialueelle ja siellä Ratashuoneelle. (hiukopala maksaa n. 5 euroa)

suku 20 viesti

SUKUKOKOUKSEN TYÖJÄRJESTYS

1. Kokouksen avaus
2. Valitaan kokoukselle
  - 2.1 puheenjohtaja
  - 2.2 sihteeri
  - 2.3 pöytäkirjantarkastajat (2)
  - 2.4 ääntenlaskijat (2)
3. Todetaan kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus (16S)
4. Hyväksytään kokouksen työjärjestys
5. Esitetään toimintakertomukset vuosilta 2007 ja 2008 ja päätetään niistä
6. Esitetään tilit vuosilta 2007 ja 2008 ja tilintarkastajien niistä antama lausunto
7. Päätetään tilien hyväksymisestä ja tilinpäätöksen vahvistamisesta sekä vastuuvapauden myöntämisestä tilivelvollisille
8. Vahvistetaan
  - 8.1 toimintasuunnitelma vuosille 2009 ja 2010
  - 8.2 talousarvio vuosille 2009 ja 2010
  - 8.3 jäsenmaksun suuruus
9. Hallituksen kokoonpanon tarkistaminen (11S)
10. Valitaan 2 tilintarkastajaa ja 2 varatilintarkastajaa
11. Toimikuntien kokoonpanot
12. Muut asiat (keskustelu 2010 retken järjestämisestä)
13. Seuraavan sukukokouksen järjestäminen
14. Kokouksen päättäminen

Tervetuloa Ilomantsiin 4.7.2009

Siposten sukuseura järjestää 7. sukutapaamisen Ilomantsin Petkeljärven Retkeilykeskuksessa.

Tämänvuotinen sukutapaaminen on kaksipäiväinen.

Ensimmäisenä päivänä on varsinainen sukukokous- ja juhlapäivä.

Toiseksi päiväksi on järjestetty halukkaille

johdettu patikointiretkeily lähialueelle sekä retki Möhkön

Ruukkimuseoon- ja ympäristöön.

Retkeilykeskuksessa on mahdollisuus yöpyä - 38 euroa/hlö/vrk.

Hintaan sisältyy liinavaatteet ja aamiainen.

Huoneisiin voi majoittua 2-6 henkilöä. Kaikissa huoneissa on kerrossängyt.

Huonevaraukset tehtävä 31. 5. mennessä

Yhteiskäytössä takkatupa ja keittiö.

Yhteiset suihku- ja wc-tilat.

Huom! Varatkaa itsellenne pientä iltapalaa.

Majapaikkoja löytyy myös: Ruhkarannasta puh. 045 - 138 9077

Möhköstä: Rajakartano puh.0500 - 649 150

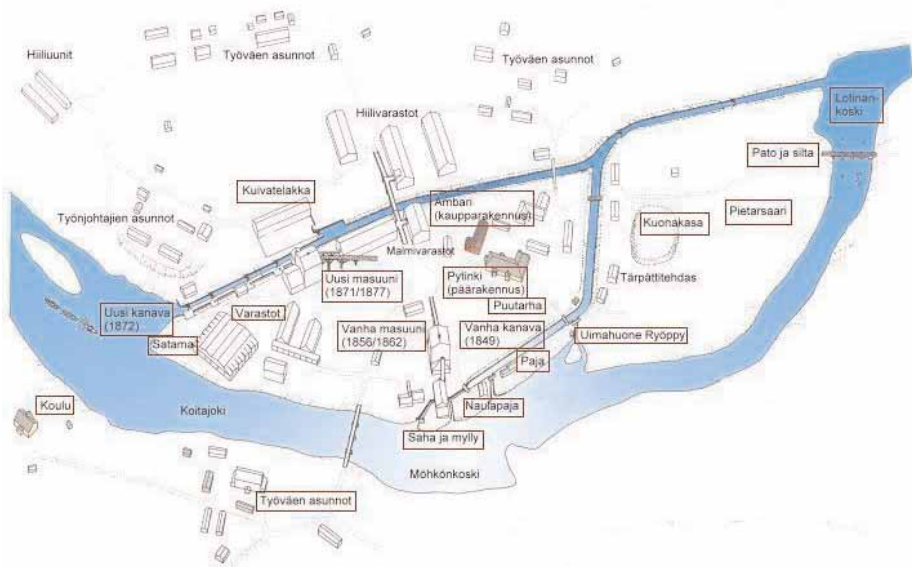
Möhkön Karhumajat puh. 013 844 180

Ajo-ohje Petkeljärven Retkeilykeskukseen:

OMALLA AUTOLLA Iilomantsista Petkeljärvelle johtaa Möhkön tie (nro 5004), tieltä käännytään Petkeljärventielle juuri ennen Oinassalmee. Risteyksestä on kuusi kilometriä leirintäalueelle. Leirintäalue on Metsähallituksen hoitama-ssa Petkeljärven kansallispuistossa, jonne ajoreitti on opastettu Joensuu - Iilomantsi tieltä (nro 74) lähtien.

Möhkön ruukkimuseoalueen kartta:

Otti soiton sormillensa,
Käänti käyrän polvillensa,
Kantelen kätensä alle.
"Ku ei liene ennen kuullut
Iloa ikirunojen,
Kajahusta kanteloisen,
Se on tulko kuulemahan.

Viesti käyreä visasta,
Koppoa kovasta puusta,
Kanteletta koivuesta,
Veisteli kesäsen päivän.
Sovitteli soittonsa,
Laaitteli lauluansa,
Laski äänen laulamahan,
Jop' on virkki puu visanen.

Kalevala, 1835 (uusi painos)

